

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Nicetæ confessoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

Reddit spiritum creatori vir sanctissimus.

lenni Missa, ingenti fratrum suorum cinctus corona, imbre lachrymarum perfusus sacrosanctum Eucharistiae viaticum e manibus sacerdotis suscepit, atque ad cellulam suam infirmos ac seniles baculis sustentante artus, regressus, anno aetatis suae nonagesimo primo, secunda die Aprilis, quae tunc fuit Parasceues, eadem fere hora qua Christus pro totius humani generis salute acerbissimos in Cruce dolores sustinuit, laetus e carnis ergastulo migravit. Corpus eius postquam dies undecim gratissimum omnium oculis spectaculum inhumatum permanisset, nullum non modum foetorem sed odorem suavititer admodum fragrantem emisit. Fuit autem in Diuorum numerum relatus anno a Virginis partu 1519. a Leone X. Pontificatus illius anno septimo.

VITA SANCTI NICETAE CONFESSORIS. ex ea quam scripsit Oratione funebri Theophrastus, beatissimi viri discipulus. Vixit temporibus Theophrasti Episcopi Constantinopolitani, a quo Presbyter ordinatus fuit circa annum Domini 780.

3. Aprilis.

Quoniam sancti omnes praeter supernam illam patriam Hierusalem vix aliam nouerint, & ciuitatem in terris stabilem nullam habuerint; ideoque parum aut nihil nobis conferat si gentium eorum & patriam inquiramus: tamen quia ita natura comparatum est, ut ex praecclaris virorum gestibus decus aliquod ac ornamentum patriae nostrae accedat, credimus nequaquam ea silentio in hoc Sancto praeterire volumus. Genuit itaque hunc virum sanctum Caesarea Bithyniae, ac diu multumque egregijs ipsius recte factis sese oblectauit. Pater eius Philareus diuinae pietatis admodum studiosus nullam non pro filio curam ac diligentiam suscepit, ut optimis sanctissimis

Patria S. vi.
xi.

Pater eius.

diffimisq̄ue imbutus disciplinis, multorum expectationi satisfaceret. Tanto namque perfectioris vitæ studio pater flagrabat, vt minimè dubitauerit monasticæ vitæ rigore profiteri: mater enim octauo à partu die vitam hanc cum beata morte commutauerat.

Fuit igitur puer apud patris matrem sedulò educatus, & ætate paululùm progressus literis à patre traditus: quas ille laboris amantissimus breui memoria complexus est, prorsùs vt integrum Davidis Psalterium probè teneret atque ex eo omnes vitæ actiones ad diuinæ legis disciplinã sanctè admodum componeret. Quibus inicijs pater mirificè delectatus eum ipse Deo dicauit, & sancto illius seruitio ita omninò addixit, vt ædiu in ecclesia locum teneret. Quod munus cum tanta prudentiæ ac sanctitatis opinione administrabat, vt omnes in sui admirationem vehementer pertraheret. Diuina eloquia nocturna pariter ac diurna terebat manu, ijsq̄ue mentem assiduo pascebat, prorsus vt rebus omnibus terrenis calcatis viam omnèq̄ue modumq̄ue exquireret quò ad summã virtutum omnium fastigium peruenire posset.

Tandem cum varias viuendi rationes cum animo suo pertractasset, placuit vita cælibe ac perturbatiombus vacua electa, monasticã disciplinã arripere. Omnibus igitur amicis ac cõsanguineis valere iussis, ac dulciq̄ue patria relicta, abiit ad Stephanum quendam cum vitæ sanctitate tum ipsa imprimis canicie admodum venerandum, qui iuxta vrbis Cæsareæ torrentem solitariam in rebus asperis ducebat vitã. Huic se Niceta cum in disciplinã tradidisset, tam egregiũ se athleram in spiritali palestra præbuit, vt eum ipso poenè magistro de vitæ sanctitate certa-

Adhibetæ literis.

Tenet Davidis Psalterium memoria. Consecratur Deo.

Perfectiõis studium.

Vitã eligit monasticã.

Vitam complectitur cœnobiticam.

Mortis meditatio assidua.

Ordinatur presbyter.

Præficitur monasterio

certare videretur: Vnde senex ille alacri eius studio permotus auctor illi fuit, ut in cœnobium quod ad multorum eruditionem se reciperet. Cuius usus consilio Niceta, precibus eius pro viatoribus sumptis, abiit ad Meditij monasterium, cui temporis sanctissimi Patris Nicephorus præerat à quo benignè admodum susceptus & in disciplina libenter admissus est.

Hic verò quanta quamque eximia animi fortitudine impotentes hominum impetus & omnes mortificatione vacuos repræsserit vix ullis verbis explicari potest. Et quidem in primis assidua mortis meditatio ei ob oculos versabatur. Ventrem extremitate cessitate egregiè domabat, ac parùm à cibis abstinere exiustimabat, nisi ab omni terreno affectu se liberaueret. Nulla erat in eo furoris perturbatio, neque iracundiæ aut simulati affectus, nulla operosus sermonis opinio, sed omne ipsius studium aut discipulorum eloquiorum meditatio, aut solertes ad Deum preces erant.

Cùm igitur pastor ipse tantis eum virtutibus conspicuum cerneret, dignum reputavit, qui sacrosancti initiatus dignitate ad aliorum salutem operandam promoveretur. Nec mora missus ad Thaurum Constantinopolitanæ Sedis Patriarcham (secundò eum dignitatis gradum multis virtutibus adornabat) ad presbyterij honorem libè ab eo promovè fuit, statimque domum reversus monasterij gubernacula suscipere coactus est: quæ ille tanta prudentia ac dexteritate tractavit, ut plurimi fama virtutum eius excitati ad eum confluerent lætisque se se disciplinis subderet. Itaque paucis admodum annis sacra illa fratrum societas ad ceteris numerum excrevit, quos peritus gubernator ad præ-

tum sal
Hinc
dam ex
renunci
admira
nasius i
butus, u
bus, ide
cùm an
ter exp
sciplinã
e cœno
& inuit
iuvenis
radices
ter, seri
benefact
omniem
exultim
dum? H
tuor pa
eum vel
pidem,
eius titi
vulneril
gnomir
ater, ta
ergum o
ix ad p
entatio
ertiore
ratim o
rahendu
cum

tum salutis, mira omnium gratulatione, dirigebat.

Hinc factum est, ut præter alios, Athanasius quidam exemplo virtutum eius prouocatus, mundo renunciaret, quod sanè vel ipsos etiam Angelos in admirationem pertrahere potuit. Erat enim Athanasius ille, cum literarum cognitione egregie imbutus, tum minime vulgaribus decoratus honoribus, ideoque patri suo in primis charus. Hæc autem cum animo maximo iuuenis contempsisset, & præter expectationem omnium ad monastica vitæ disciplinâ totis viribus aspiraret, pater per vim eum e cœnobio extractum habitu religioso spoliavit, & inuitum superbas vestes resumere compulit. At iuuenis, cuius animus altas iam in Christi amore radices egerat, sic patrem affatus est: Putasne, o pater, sericis istis vestibus animi mei propositum laesefactandum? Vniuersum ego mundum cõtempssi, omnemque eius ornatum stercora reputavi, & tu existimas me inani quodâ vestium cultu superandum? Hæc cum dixisset serica illa indumeta in quatuor partes dilacerauit. Quod cernens pater alijs eum vestimentis induit, nullumque non mouit lapidem, ut aliqua saltem huius mundi gloria animum eius titillaret. At iuuenis maiori animi altitudine secundo ea discidit, & nudus tota mente in Christi vulneribus & extremâ, quam pro nobis passus est, gnominia exultauit. Eâ re commotus vehementer pater, tanta in filium crudelitate desæuijt, tantisque flagellatur, sed permaxime ad pristinam sanitatem reuocari potuerit. Hac contumacitate denicta iuuenis non dubitauit patrem certiore facere, se nullis supplicijs, etiam si memoratim dissecaretur, ab instituto pietatis cursu retrahendum esse. His auditis pater filij pietatem ad-

Athanasius vir celebris & doctus Nec ceteri virtutibus per motus sit monachus.

Athanasij proposito pater reluctatur.

Athanasij ad patrem responsum.

Athanasius dire à patre flagellatur, sed permaxime ad pristinam sanitatem reuocari potuerit.

C mirā-

miratus ingemuit, ac lachrymis totus infusus factus. *confini*
 lium est affatus. Vade mi fili, vade, & iter illud ad Nicetam
 Christi gloria & animæ tuæ salutem præclare *ad Nicetam*
 sceptū constanter perface. Aderit aliquādo tempore *muniti*
 quo de vberissimo laborū tuorum fructu gaudebis *est. Fra*
 deputa

His patris sui verbis Athanasius tanquam *calo*
 ribus quibusdam ad cursum concitatus iterum *omnib*
 ad Nicetam recepit, tantamque ex eius præsentia *priores*
 atque eximio virtutum omnium splendore voluptatem *obstitit*
 tem hausit, vt caelestibus planè delicijs se intererent *vt omni*
 putaret. Nec mirum sanè. Nicetas enim totis *bus san*
 in rem viribus incumberebat, non modò vt commoda *dæ mor*

Nota hic ex sum sibi gregem in officio cōtineret, sed vt ardua *Qua*
 in Nicetæ virtutis semitam summa cum alacritate conficeret *idem P*
 in gubernando monasterio prudentiam. Nota *potest*
 inquam. salute susceptos leues iucundissimosque esse *uis agi*
 rent. Ad mundi cōtemptum atque laborum omni *quem*
 tolerantiā dictū mirum est, quàm admirandis hunc *re*
 sermonibus excitabat, prorsus vt discipuli eius *cogniti*
 flāmati animis ad ardua quæque ruerent, neque *ita pru*
 lis difficultatibus à summo perfectionis studio *manæ f*
 pediri possent. O quàm erat pulchrū, quàm *suas posse re*
 sub tali rectore Christo militare. Non patiebatur *nè*
 vnquam pius Pater aliqua tristitiæ nube *pios dileretur*
 pullos inuolutos esse. Sæpè noctes integras in *omnibu*
 liquo priuatim consolādo insomnes ducebat. *idum fa*
 gulorū animi affectiones prudenter cōsiderabat, *toti*
 omnibus omnia factus omnes lucrefacere studet, *toti*
 Erat eius corpusculum vigilijs ac ieiunijs adeo *ab*
 haustum vt propter summā imbecillitatē vix *solutem &*

Admiranda eius abstinentia. *Inter*
 possit. Tanta nāque virtute continentia amplecti *Inter*
 batur, vt panem etiam & aquā in mensura summi *cura*
 His rebus diuinus Pater egregiè excellens *ad b*
 miraculorum virtutibus clarescere cœpit. *Erant*

Miram ex Nicetæ præsentia hausit voluptatem.

Nota hic ex in Nicetæ in gubernando monasterio prudentiam. Nota inquam.

Admiranda eius abstinentia.

confiniò monasterij, infans à natiuitate mutus, qui ad Nicetam adductus, precibus eius & signo Crucis munitus, protinùs loquelæ beneficiùm cõsequutus est. Frater quidam, quotidianis monasterij seruitijs deputatus diaboli malitia ad amētiam & insāniam impulsus erat, quem vir sanctus vnius diei ieiunio omnibus indictò, oleo sancto & precibus suis in priorem statũ restituit. Fratrem quoque dæmonio oblitum & graua multa ab eo perpeffum, prorsus vt omnes eum à dẽmone lacerandũ putarent, precibus sanauit & signo salutaris Crucis opprimentem dæmonẽ eiecit, fratremq; integrã sanitati restituit. Quàm verò egregius in animi morbis curandus idem Pater Niceta extiterit, nullis verbis explicari potest: Etenim ex ipso motu atque habitu, qui prae se feruis agitabantur cogitationibus, dinoscebat. Porro quem grauiori aliquo delicto obnoxium cernebat, hunc remotis arbitris ad clariore facinoris admissi cognitionem pijs monitis & exemplis excitabat, & ita prudẽter corripiebat, vt memòr fragilitatis humanæ se quoque similiter vel etiam grauius labi posse recordaretur, summaque diligentia præcauebat ne abundantiõ tristitia eiusmodi homo absorberetur. Omnibus erat mitis, omnibus amabilis, omnibus iucundus & hilaris, comis & ad audiendũ facilis, misericors, facilis ad communicandũ, totus charitate plenus, totus humilitate referendus, totus mansuetudine & omnibus sincerẽ virtutibus abundans. Tota denique vita ad proximi salutem & vtilitatem destinata fuit.

Interea Athanasius qui Patris Nicetæ onus paucis annis cura ac vigilantia sustentabat vita functus est, & ad beatam immortalitatem lætus migravit, eiusque pectore supra monumentum arbor cypressi

Precibus & signo Crucis sanat mutum.

Ieiunio, oratione & sancto oleo amentem restituit.

Oratione & signo Crucis dæmonem expellit.

Notet & obseruet hanc prudentiam in tractandis animorum morbis consessarij.

Athanasius moritur, eiusque sanctitas appareret.

Irem Nicephorus.

ius nata multis, morbis oppressis, sanietatem
is frondibus praestitit. Nicephorus quoque cum
pietate & amplissimo beneficio monasterium
constitutum fundatumque erat, eodem ferè tempo
diem obiit, quo tempore totum regimini pondus
folis Nicetae humeris incubuit; qui fratrum ad
precibus & pijs obtestationibus victis non tam
fecturae dignitatem, quam ingens dignitatis
suscepit.

Iconoclastarum heresis exurgit.

Nam iisdem temporibus diabolus novas
dam haereses excitavit, iisque graves admodum
lateque in terris dissensiones seminavit. Multo
maiore contentione quam antea unquam pi
erarum imaginum usum è terris eliminare, om
pietatis studium sempiternis tenebris involvere
tebatur. Imperium administrabat Leo Armenus

Leo Armenius Imperator.

mo omni impietate contaminatus, Leonis Isa
& Constantini Copronymi sectator, qui omnes
rae orthodoxaeque fidei propugnatores vel ex
multabat, vel multis iniurijs ac calumnijs oner
vitam ipsa morte acerbiorè in medio nationis
nae exigere cogebant. Eo tempore acerbi ven
persecutores cum omnem longè lateque domina
di impunitatem adepti essent, Nicephoro Con
tinopolitanae Sedis Antistiti in exilium pulso,
odotum quendam ex eorum numero qui Spathe
dicuntur, hominem leuissimum Patriarcham

Iconoclastarum rabies in sanctos Patres.

stituerunt, qui praeside concilium quoddam
cum coegerunt, in quo sanctissimos Patres ab
pijs eorum decretis dissidentes humi prostratos
dibus conculcarunt, multisque dictu horrendis,
tumelijs affecerunt.

Post Episcopos autem hoc modo exceptos,
marios insignium monasteriorum duces aduoc

sunt, in
Hos pri
modo in
conaben
prudenti
vim pro
pegerunt
turnis ca
tunc san
fordidum
non acce
um valer
Postq
non sine
Imperat
uit, & in
cur, seru
sanctus I
etus, cum
expositus
qui viru
homo er
nino tem
ac miseri
dem plan
tres vteb
ijs perfec
ribus ang
ille confi
tineris d
tionibus
Et quide
unio con
erator q

erunt, inter quos diuinus Pater Niceta vnus fuit. Hos primùm varijs assentationibus versutissimò modo inuentis in fraudem atque pestem inducere conabantur, sed cùm omnes conatus eximia eorum prudentia deluderetur, illi in furorem ac apertam vim prorumpentes, in diuersos carceres eos compegerunt, eorumque virtutem & constantiam diuturnis carceris squaloribus frangere tentarunt. Erat tunc sanctus Niceta in carcerem malè olentem & sordidum valdè coniectus, prorsus vt si alia poena non accessisset, fatis hæc condemnatio ad supplicium valeret.

Postquàm verò dies non paucos in tetra carcere non sine maximis corporis incommodis exegisset, Imperator eum exilio in Orientis partibus damnauit, & in castello quodam, quod Masaleon dicebatur, seruari iussit. Erat mediū hyemis tempus cùm sanctus Pater antea itineris laboribus, planè fractus, cum frigore ac niuibus, omnibus aeris iniurijs expositus, certare cogebatur. Accedebat, quòd is qui virum sanctum in exiliū ducere iussus fuerat, homo erat natura ferus & immitis, nullūque omnino tempus aut locum à continuis calamitatibus ac miserijs respirandi viro sancto concedebat. Eadem planè crudelitate fera immitis in reliquos Patres utebatur. Cùm verò Imperator sanctos Patres persecutionibus alacriores reddi, animosque omnibus angustijs maiores habere cerneret, versutus ille consilium mutauit, Patresque Bizantium eadem itineris difficultate & molestia reuocatos nouis rationibus in suam volūtatem pertrahere cogitauit. Et quidem cùm hyemis tempus & dies solenni ieiunio consecratos in libera custodia exegissent, Imperator quia oleum & operam se perdere videbat,

C 3 tradi-

Patres sancti in carceres conijciuntur.

S. Niceta post carceris squalores exilio multatur.

Johannes
quidā pef-
simē tractat
sanctos Pa-
tres.

Fraus hære-
ticorum.

§. Niceta ce-
dit nō rectē
consulenti-
bus.

Theodotus
simulata pi-
etate omnes
nititur in
hæresim per-
trahere.

Citō id cor-
ripit Niceta

tradidit eos Iohanni cuidam insigni malorum
uentori, quibuscūque vellet supplicijs affligenda
Qui cū varijs eos in carcere cruciatibus fatig-
set, & extrema fame propemodū enecasset, om-
que malitiæ suæ machinas frustra adhibuisset, co-
lidum sanè consilium mira diaboli verfutia co-
flatum aduersarijs sanctorum Patrum ministravit.
Cū enim impios suos conatus aperta vi prolatos
in irritum cadere animaduertent, simulata vici-
riæ desperatione, tanquā pacis, certis legibus
religionis negotio firmandæ cupidi, accesserunt
stulantes vt vel semel cum Theodoto nefario per-
feræ hæreseos capite cōmunicarent, ac deinde
ea fide ac sententia quam haberent, ad suum qui
monasterium regrederetur.

Hac conditione persuasi Patres è vinculis en-
runt, & sanctum Niceram sua auctoritate quam
inuitum & reluctantem ad suas rationes pertra-
runt, vt pariter cum reliquis Theodoto manus
ret. Theodotus enim vt omnes paulatim sub spe-
oso pietatis prætextu in fraudem & nefandam
resim impelleret, veniētes ad se Patres summa
beneuolentia, vt prima fronte apparebat, excipie-
bat, atque vt fraudis suspicionem tegetet. Quis
adorant, dicebat, venerandam Christi imaginem
anathemati subijciantur. Arque hoc modo Patres
nihil hostile suspicantes ad monasteria sua libere
abire permittebat. Niceta verò cū secum animum
cogitasset, grauissimæ ruinæ causam esse, cū
à prima institutionis norma vel latum vnguē
flectit, salutarem fugam meditatus est, rebus
omnibus conuulsatis nauigio Proconesum terrens.
Sed illic sententiam mutans, iterum Bizantium
dijs, vt vbi timiditatis signum dederat, ibi
constanti nullo me
prescrip
cerfium
iulfit, nō
vexari,
re desere
rator fac
borum fi
Cū
Imperat
um ædiu
quid de
Cū au
diōsus e
sequeba
auderet.
queret,
tandem
multacu
sacri leg
ampla p
ter eum
Imperat
sibi hon
nendos
conatus
am obli
fictus &
diaboli
tas de L
rium, g
mortuo
ctum c

constantia eandem expelleret, atque ostenderet se nullo modo vel latum vnguem ab auita religionis praescripto recessurum. Quo audito Imperator acerbum ad se, ad proprium abire monasterium iussit, nisi mallet inauditis ad illum diem ærumnis vexari, & vitam cum extremo nominis sui dedecore deserere. Ad hæc Niceta ita respondit ut Imperator facile intelligeret non minis aut inanibus verborum fulminibus certandum esse.

Cum igitur iniunctum Nicetæ animum cerneret Imperator, tradidit eum Zachariæ cuidam regali-um ædium curatori, quæ Mangana dicuntur, donec quid de eo faciendum esset, concilium haberetur. Cum autem Zacharias ille pietatis admodum studiosus esset, tanta virum sanctum veneratione prosequeretur, ut ne oculos quidem in eum desigere auderet. Imperator verò ut nihil intetatum relinqueret, quò eius constantiam animique virtutem tandem aliquando frangeret, eum grauiori exilio multatum Anthimo cuidam, homini nefario, & sacrilegijs multis infami, qui Insulæ Glyceriæ cum ampla potestate præerat, commisit, qui crudeliter eum diu multumque affixit: certus si eum ad Imperatoris voluntatem flectere potuisset, nouos sibi honores cum amplificatione dignitatis decernendos esse. Sed Niceta pari virtute eius quoque conatus eludit, & vbique de impietate victoriam obtinuit. Nam cum annos sex angustijs afflictus & rerum omnium inopia vexatus contra diaboli satellites egregie decertasset, Deus debitas de Leone poenas experijt, hominemque nefarium, gladijs suorum confossum, deleuit. Quo mortuo, milites Michaellem quendam duabus vinculis catenis è custodia liberarunt, faustisque

S. Niceta coram Imperatore constantem fidem proficitur.

Relegatur in exiliu.

Committitur Anthimo homini nefario.

Leo Imperator interiimitur & Michael vinculis eius loci

subrogatur,
& pacem Ec-
clesiæ resti-
tuit.

acclamationibus Imperatorem eum pronunciantem
Qui medio quodam inter virtutes & vitia trami-
gradiens, fidem quidem ipsam non in pristinum sta-
tum restituit, sed Patres omnes & reliquos Christi-
vinctos libertate donavit, sanamque Ecclesiæ con-
pestatem sedavit.

Niceta è car-
cere libera-
tus abstracta
ducit vitam

Tunc verò Niceta ex eo carcere, tãquam è stadi-
illustri Confessor & sine sanguine martyr victi-
cia portans arma egrediens, ad insulas urbi finit-
mas abiit, in quarum vna quietem appetens ange-
cam planè vitam duxit. Neque tamen aliorum im-
ludem negligebat, sed omnes ad se cõfluentes, etiã
homines à puritate Christianæ fidei alienos bene-
gnè excipiebat, & summo studio tam corpora-
quàm animarum curam agebat. Post hæc deuen-
iam ætate prædiolum quoddam è regione urbis pro-
fuitum mercatus est, in quo vltimum vitæ actum

Niceta obi-
tus.

omni sanctitate exegit, & animam multis ditata
virtutibus in manus Saluatoris tertio die Aprilis
efflauit.

Ad cuius exequias honestandas ingens vtriusque
sexûs multitudo confluit, ac duo antistites primi-
rij Theophilus & Iosephus, quorum alter Ephes-
alter Thessalonica dignitatem illam administrabat
sanctissimis eximij viri reliquijs honores detul-
runt, summaque cum veneratione resonantibus
dique psalmis ad nauigium quod eas ad proprium
monasterium deferendas excipiebat, comitati fuit.
Cum verò monasterij fratres sacrum illum thesa-
rum aduentantem in litore exciperent, subiectis
humeris ad monasterium portarent, in ipso itinere
egregijs miraculis viri sanctitatem Deus omnibus

Miracula fi-
unt ad sacru-
eius corpus.

notissimam reddere dignatus est. Nam & demones
è multis, qui vexabantur fugati & ægroti vari-
morbi

morbi
profu-
nitate
tum il-
nituit,
culos f-
sani &
sancti
& diu-
glorian
& ipse

VITA
cest
libr
runt

R
dum &
rum gr
erudit
cessit.
abduct
it, vt n
tremar
animo
fratri o
tem tra
tatis or
um sua
intanti
is totiu
Non

morbis liberati sunt. Inter quos mulier sanguinis profuuiio laborans solo reliquiarum contactu sanitate consecuta est. Postquam verò in monumentum illata fuerunt, protinus maior adhuc virtus enituit, adeò vt quilibet infirmi, cum integra ad loculos fide accedentes, ab omni ægritudine liberati, sani & incolumes domum reuenterentur. Hæc fuit sancti viri vita admirabilis, hæc cælestis illius cuius & diuini Patris nostri Nicetæ institutio, qui vt Dei gloriam in terris perpetuò celebrauit, ita vicissim & ipse à Deo gloria donatus & coronatus est.

VITA S. RICHARDI EPISCOPI CICESTRENSIS. ex ea quam Radulphus Cicestrius duobus libris complexus est circa annum salutis 1270. Claruit autem hic Sanctus sub Innocentio 4. Rom. Pont.

Richardus natione Anglus, in VVigornienſis 3. Aprilis. diœceſis pago, quem à ſalis puteo VVich vocant, parentes habuit non ignobiles Richardum & Aliciam: qui à primis annis pietati ac morum grauitati deditus, omnes faciliè coruſos ſuos tã eruditione quam vitæ & morum integritate antecellit. Porro frater eius tener adhuc in captiuitate abductus, maturiori quò ita è custodia dimiſſus fuit, vt nihil ſecũ in patriam quam nuditatem & extremam inopiam adferret: cuius paupertatem ex animo miſeratus Richardus cum & ipſe nihil quò fratri opulari poſſet, haberet, ſeſe in eius ſeruitutem tradere minimè dubitauit, quò graue paupertatis onus nonnihil ſubleuaret, fratremque manuum ſuarum labore ſuſtenteret. Quibus ſane officijs intantum ſibi fratris beneuolentiam conciliauit vt ſis totius terræ ſuæ eum hæredem ſcripſerit.

S. Richardi parentes.

Seruit fratri ſuo. voluntario.

Non multò poſt cognati & amici nobilem quandam